

עין משפט
גד מוצה

עה.

כלל גדול פרק שביעי שבת

מסורת הש"ס

גד א מ"ה שם הלכה ט סג
סג טור ש"ע א"ח
סמ"ק ש"ע י
גד ב ש"ע י"ד סמ"ק
סמ"ק י"ד
גד ג סמ"ק ש"ע י
גד ד מ"ה פ"י מהלכות שבת
הלכה ט סמ"ק א"ח
סמ"ק א"ח סמ"ק ש"ע
סמ"ק י
גד ה סמ"ק פ"י מהלכות
שבת הלכה ז וסמ"ק
הלכה י
גד ו מ"ה ט"ז פ"י מהלכות
שבת
גד ז מ"ה פ"י מהלכות שבת
הלכה י סמ"ק א"ח
בא ח מ"ה פ"י מהלכות
שבת הלכה א:

רב נסים גאון

שכן (קדוש) (יבמות)
שנפל בר דאג. פ"י
דאגא חולית. ובסוף
אלי טריפות (יבמות) וק
טו. משכחת ואת נבלתם
השקיע. לרבות את הדגין
של בהמה. רבא אבי
אשילי רמא שבעי דא
מתעסק ואת אצל גטילת
גטילה. כ"ל ש"ל שמתעסק
לענין שבת שטור. ומשכחת
עיקר דילה משכחת ברייתא
בסוף ספ"ק אצל חלב
וה"ל אפר בר נתן
אמר שמואל (המתעסק)
בחלבין ובעריות (בחלבין)
שטור ובעריות חייב כשכר
גטילה. מתעסק בשבת
שטור מלאכת משכבת
אפרה תורה. ומשכחת לה
בסבורין כ"י ר' מיתא
וה"ל אפר בר נתן
דמי שפירא וזמנא וז' גזיר
(המתעסק) בשבת
שטור. היאך עבדא אפר
הרני קצור חצי גזירות
וקצור כגזירות שטור. ובגמ'
דכל שעה בפסחים וז'
ג. גזיר לא את אמר
בשאר מצות שכן לא
חייב בהן שאין מתעסק
בכחשוק. שאם מתכוין
לחבויה את החלוש וחתך
המחפור שטור. ובגמ' זה
כל מלאכה שהיא באה
חילוף מה שנתחבר העושה
אותה מתעסק מ"ק שטור
לא נעשית בחשבות. אלו
לאפוקי מד' אליעזר
דמתיר על חולדת במקום
אב. ואשכחן דברי ר'
אליעזר בברייתא בסוף
אמר לו אבול חלב וז'
סו. אפר ר' קטיבא שאלמי
את ר' אליעזר תשובה
מלאכות הריבה שבתות
הרבה מ"ק מלאכה אחת
בהלכה אחר סור. חייב על חייב
כל אחת ואחת או חייב
אחת על כולן. אסר לי
חייב על כל אחת ואחת
סמ"ק ותוס'. ואמר החלמוד
כמי מטיה ולדי מלאכות
אופט ליה דולדי מלאכות
במלאכות דמין. דא ר'
שמינך דא אמר לא נאפרי
כל השוירין האלו אלא
לפענייתן. שביקא דקלפין
הבוציא יין וז' טו. משכחת
לדא דר' שמינך.
סמ"ק ש"ק ב"ל ג'רל

שכן יריעה שנפל בה דרגא ב' מימה לר"י דכרש האורג אמר
קורע על מנת לתפור שתי תפירות היכי משכחת לה ומשני
דענדא ככסתא ואומר ר"י דנמשכן היו אומנים ביותר והיו מזהרים
שלא היו עושים ככסתא והתם לא קאמר שגל בה דרגא דנקט

דשכח טפי ועוד דהתם נע לאשכחי
קורע על מנת לתפור שתי תפירות
ותו לא יריעה שגל בה דרגא דר'ך
לקורעה מתחלה ועד סופה ויש צה
כמה תפירות ואע"ג דהשתא לא משכח
במשכן על מנת לתפור שתי תפירות
ותו לא כפרא הוא דשכח תפירות
היו דבר חשוב: **אמנושא**. פ"י
נערוך דפליגי כהא דלמור רב פפא
באלו מגלחין (מ"ק י"ח). פירעה אמנושי
היה דכתיב הנה יולא המימה חד אמר
לעשות כשפים היה יולא חד אמר
גדופי שהיה עשה עצמו ע"י שהיה
אומר לי יאורי ואני עשיתי ואין
נראה לר"י דפליגי רב ושמואל
במאי דלמור רב פפא אלא פליגי
אלאמנושא שזכר בסוף מקום במשנה
או דכריתא: **הצד החלון**. למחן
דמוק' לה כשפלטו מי אמי שפיר הא
דנקט הגד חלון דדרך לפלוט מיד
אמר ידעל דא זמן שהוא מן וקמ"ל
דאע"פ שפלטו מי לא מייחב משום
נטילת גשמה ואפילו למחן דמוק' לה
כשפלטו מת קמ"ל דלא מייחב בדיעה
שטור ובעריות חייב כשכר
גטילה. מתעסק בשבת
שטור מלאכת משכבת
אפרה תורה. ומשכחת לה
בסבורין כ"י ר' מיתא
וה"ל אפר בר נתן
דמי שפירא וזמנא וז' גזיר
(המתעסק) בשבת
שטור. היאך עבדא אפר
הרני קצור חצי גזירות
וקצור כגזירות שטור. ובגמ'
דכל שעה בפסחים וז'
ג. גזיר לא את אמר
בשאר מצות שכן לא
חייב בהן שאין מתעסק
בכחשוק. שאם מתכוין
לחבויה את החלוש וחתך
המחפור שטור. ובגמ' זה
כל מלאכה שהיא באה
חילוף מה שנתחבר העושה
אותה מתעסק מ"ק שטור
לא נעשית בחשבות. אלו
לאפוקי מד' אליעזר
דמתיר על חולדת במקום
אב. ואשכחן דברי ר'
אליעזר בברייתא בסוף
אמר לו אבול חלב וז'
סו. אפר ר' קטיבא שאלמי
את ר' אליעזר תשובה
מלאכות הריבה שבתות
הרבה מ"ק מלאכה אחת
בהלכה אחר סור. חייב על חייב
כל אחת ואחת או חייב
אחת על כולן. אסר לי
חייב על כל אחת ואחת
סמ"ק ותוס'. ואמר החלמוד
כמי מטיה ולדי מלאכות
אופט ליה דולדי מלאכות
במלאכות דמין. דא ר'
שמינך דא אמר לא נאפרי
כל השוירין האלו אלא
לפענייתן. שביקא דקלפין
הבוציא יין וז' טו. משכחת
לדא דר' שמינך.

שכן יריעה שנפל בה דרגא ב' מימה לר"י דכרש האורג אמר
קורע על מנת לתפור שתי תפירות היכי משכחת לה ומשני
דענדא ככסתא ואומר ר"י דנמשכן היו אומנים ביותר והיו מזהרים
שלא היו עושים ככסתא והתם לא קאמר שגל בה דרגא דנקט
דשכח טפי ועוד דהתם נע לאשכחי
קורע על מנת לתפור שתי תפירות
ותו לא יריעה שגל בה דרגא דר'ך
לקורעה מתחלה ועד סופה ויש צה
כמה תפירות ואע"ג דהשתא לא משכח
במשכן על מנת לתפור שתי תפירות
ותו לא כפרא הוא דשכח תפירות
היו דבר חשוב: **אמנושא**. פ"י
נערוך דפליגי כהא דלמור רב פפא
באלו מגלחין (מ"ק י"ח). פירעה אמנושי
היה דכתיב הנה יולא המימה חד אמר
לעשות כשפים היה יולא חד אמר
גדופי שהיה עשה עצמו ע"י שהיה
אומר לי יאורי ואני עשיתי ואין
נראה לר"י דפליגי רב ושמואל
במאי דלמור רב פפא אלא פליגי
אלאמנושא שזכר בסוף מקום במשנה
או דכריתא: **הצד החלון**. למחן
דמוק' לה כשפלטו מי אמי שפיר הא
דנקט הגד חלון דדרך לפלוט מיד
אמר ידעל דא זמן שהוא מן וקמ"ל
דאע"פ שפלטו מי לא מייחב משום
נטילת גשמה ואפילו למחן דמוק' לה
כשפלטו מת קמ"ל דלא מייחב בדיעה
שטור ובעריות חייב כשכר
גטילה. מתעסק בשבת
שטור מלאכת משכבת
אפרה תורה. ומשכחת לה
בסבורין כ"י ר' מיתא
וה"ל אפר בר נתן
דמי שפירא וזמנא וז' גזיר
(המתעסק) בשבת
שטור. היאך עבדא אפר
הרני קצור חצי גזירות
וקצור כגזירות שטור. ובגמ'
דכל שעה בפסחים וז'
ג. גזיר לא את אמר
בשאר מצות שכן לא
חייב בהן שאין מתעסק
בכחשוק. שאם מתכוין
לחבויה את החלוש וחתך
המחפור שטור. ובגמ' זה
כל מלאכה שהיא באה
חילוף מה שנתחבר העושה
אותה מתעסק מ"ק שטור
לא נעשית בחשבות. אלו
לאפוקי מד' אליעזר
דמתיר על חולדת במקום
אב. ואשכחן דברי ר'
אליעזר בברייתא בסוף
אמר לו אבול חלב וז'
סו. אפר ר' קטיבא שאלמי
את ר' אליעזר תשובה
מלאכות הריבה שבתות
הרבה מ"ק מלאכה אחת
בהלכה אחר סור. חייב על חייב
כל אחת ואחת או חייב
אחת על כולן. אסר לי
חייב על כל אחת ואחת
סמ"ק ותוס'. ואמר החלמוד
כמי מטיה ולדי מלאכות
אופט ליה דולדי מלאכות
במלאכות דמין. דא ר'
שמינך דא אמר לא נאפרי
כל השוירין האלו אלא
לפענייתן. שביקא דקלפין
הבוציא יין וז' טו. משכחת
לדא דר' שמינך.

אין

דרגא. תולעת ומנקב בו נקב קטן ועגול ור'ך לקרוע למטה ולמעלה
את הנקב שלא תהא התפירה עשויה קמטין קמטין: **המוסא חוט**
של תפירה. בגד המפור ועומד והינה המוט ארוך ונתפרדו שתי
תפירות הבגד זו מזו במקלט וחוטו התפירות נמשכן ומתה את ראשי

המוט להדק ולהכר זו היא תפירתו
ומי: **והלמוד דבר אחד מן המנוש**.
מין הממשכו לע"ז אפי' דבר
תורה אסור ללמוד ממנו: **היודע**
כו'. הני תלת שמעתתא שמעניה
ז"מ וז"מ מרז כי הדדי וגרסינהו:
אמנושא. דאמרינן בכל דוכתא רב
ושמואל פליגי ב'ה: **חד אמר חרשי**.
מכשף: **וחד אמר גדופי**. מין
האדוק ע"ז ומגדף ממיד את השם
ומסית אנשים לע"ז: **דאי סלקא**
דעסק חרשי. וטעמא משום דכמי
לא ימלא כן וגו' (דברים יח) וקא חשיב
מכשף: **והא כפיס**. לעיל מיינה לא
תלמד לעשות כדי שתעשה: **לכנין**.
שקל לעמוד בהן ואם יעשה נביא
שקל לפניו שחנין שהוא מכשף:
ספסאים. גדופי הוא הלך כל
דבריו דברי ע"ז (י) והסתלק מעליו שלא
ישאך: **לעני העמים**. שחמה
הניכרת היא שמראה להם סימן
לדבריו כהילוך החמה והמנוט שמעדין
כדבריו שאומר שנה זו גשומה והיא כן
שנה זו שחומה והיא כן שכל העמים לפי
מהלך החמה בגמולותיה ומגמולותיה
במול תלי הכל לפי השעה המתחלת
לשמש בכניסת החמה למול: **ספוטו**.
דוחקו בידיו שלא דמו: **אינו חייב**
אלא אחת. משום דיהא אכל אפליעה
לכא חיו: **ככלל דישא**. שמפרק
דמו הימנו כמפרק מצוה מקטין
שלה: **המתעסק הוא אצל נטילת**
גשמה. כלומר לגבי נטילת גשמה
אחרת כן שכל מתעסק
הוא מתעסק בדבר אחר ולא היא
מלאכת מחשבת שאינו מתכוין שימות:
שפי ניחא ליה. דסד הוי טוב מדם
המת וכוין דכל עצמו מתכוין ועורה
לשומרו שלא ימות בידו אפי' מת אין
כאן אלא מתעסק וכי מודה ר' שמעון
במיד דלא איכפת ליה אי מיתרמי
ומיחי אכיוני מן מוכין: **דלילול**
ליכעיה גרסין. שחא מראית
מאי מייחב. שחטה במלאכת המשכן
אי מעוררת חילוס מאדמים למה לי כזה שחטה בחניקא ממי סגי:

שכן יריעה שנפל בה דרגא ב' מימה לר"י דכרש האורג אמר
קורע על מנת לתפור שתי תפירות היכי משכחת לה ומשני
דענדא ככסתא ואומר ר"י דנמשכן היו אומנים ביותר והיו מזהרים
שלא היו עושים ככסתא והתם לא קאמר שגל בה דרגא דנקט
דשכח טפי ועוד דהתם נע לאשכחי
קורע על מנת לתפור שתי תפירות
ותו לא יריעה שגל בה דרגא דר'ך
לקורעה מתחלה ועד סופה ויש צה
כמה תפירות ואע"ג דהשתא לא משכח
במשכן על מנת לתפור שתי תפירות
ותו לא כפרא הוא דשכח תפירות
היו דבר חשוב: **אמנושא**. פ"י
נערוך דפליגי כהא דלמור רב פפא
באלו מגלחין (מ"ק י"ח). פירעה אמנושי
היה דכתיב הנה יולא המימה חד אמר
לעשות כשפים היה יולא חד אמר
גדופי שהיה עשה עצמו ע"י שהיה
אומר לי יאורי ואני עשיתי ואין
נראה לר"י דפליגי רב ושמואל
במאי דלמור רב פפא אלא פליגי
אלאמנושא שזכר בסוף מקום במשנה
או דכריתא: **הצד החלון**. למחן
דמוק' לה כשפלטו מי אמי שפיר הא
דנקט הגד חלון דדרך לפלוט מיד
אמר ידעל דא זמן שהוא מן וקמ"ל
דאע"פ שפלטו מי לא מייחב משום
נטילת גשמה ואפילו למחן דמוק' לה
כשפלטו מת קמ"ל דלא מייחב בדיעה
שטור ובעריות חייב כשכר
גטילה. מתעסק בשבת
שטור מלאכת משכבת
אפרה תורה. ומשכחת לה
בסבורין כ"י ר' מיתא
וה"ל אפר בר נתן
דמי שפירא וזמנא וז' גזיר
(המתעסק) בשבת
שטור. היאך עבדא אפר
הרני קצור חצי גזירות
וקצור כגזירות שטור. ובגמ'
דכל שעה בפסחים וז'
ג. גזיר לא את אמר
בשאר מצות שכן לא
חייב בהן שאין מתעסק
בכחשוק. שאם מתכוין
לחבויה את החלוש וחתך
המחפור שטור. ובגמ' זה
כל מלאכה שהיא באה
חילוף מה שנתחבר העושה
אותה מתעסק מ"ק שטור
לא נעשית בחשבות. אלו
לאפוקי מד' אליעזר
דמתיר על חולדת במקום
אב. ואשכחן דברי ר'
אליעזר בברייתא בסוף
אמר לו אבול חלב וז'
סו. אפר ר' קטיבא שאלמי
את ר' אליעזר תשובה
מלאכות הריבה שבתות
הרבה מ"ק מלאכה אחת
בהלכה אחר סור. חייב על חייב
כל אחת ואחת או חייב
אחת על כולן. אסר לי
חייב על כל אחת ואחת
סמ"ק ותוס'. ואמר החלמוד
כמי מטיה ולדי מלאכות
אופט ליה דולדי מלאכות
במלאכות דמין. דא ר'
שמינך דא אמר לא נאפרי
כל השוירין האלו אלא
לפענייתן. שביקא דקלפין
הבוציא יין וז' טו. משכחת
לדא דר' שמינך.

שכן יריעה שנפל בה דרגא ב' מימה לר"י דכרש האורג אמר
קורע על מנת לתפור שתי תפירות היכי משכחת לה ומשני
דענדא ככסתא ואומר ר"י דנמשכן היו אומנים ביותר והיו מזהרים
שלא היו עושים ככסתא והתם לא קאמר שגל בה דרגא דנקט
דשכח טפי ועוד דהתם נע לאשכחי
קורע על מנת לתפור שתי תפירות
ותו לא יריעה שגל בה דרגא דר'ך
לקורעה מתחלה ועד סופה ויש צה
כמה תפירות ואע"ג דהשתא לא משכח
במשכן על מנת לתפור שתי תפירות
ותו לא כפרא הוא דשכח תפירות
היו דבר חשוב: **אמנושא**. פ"י
נערוך דפליגי כהא דלמור רב פפא
באלו מגלחין (מ"ק י"ח). פירעה אמנושי
היה דכתיב הנה יולא המימה חד אמר
לעשות כשפים היה יולא חד אמר
גדופי שהיה עשה עצמו ע"י שהיה
אומר לי יאורי ואני עשיתי ואין
נראה לר"י דפליגי רב ושמואל
במאי דלמור רב פפא אלא פליגי
אלאמנושא שזכר בסוף מקום במשנה
או דכריתא: **הצד החלון**. למחן
דמוק' לה כשפלטו מי אמי שפיר הא
דנקט הגד חלון דדרך לפלוט מיד
אמר ידעל דא זמן שהוא מן וקמ"ל
דאע"פ שפלטו מי לא מייחב משום
נטילת גשמה ואפילו למחן דמוק' לה
כשפלטו מת קמ"ל דלא מייחב בדיעה
שטור ובעריות חייב כשכר
גטילה. מתעסק בשבת
שטור מלאכת משכבת
אפרה תורה. ומשכחת לה
בסבורין כ"י ר' מיתא
וה"ל אפר בר נתן
דמי שפירא וזמנא וז' גזיר
(המתעסק) בשבת
שטור. היאך עבדא אפר
הרני קצור חצי גזירות
וקצור כגזירות שטור. ובגמ'
דכל שעה בפסחים וז'
ג. גזיר לא את אמר
בשאר מצות שכן לא
חייב בהן שאין מתעסק
בכחשוק. שאם מתכוין
לחבויה את החלוש וחתך
המחפור שטור. ובגמ' זה
כל מלאכה שהיא באה
חילוף מה שנתחבר העושה
אותה מתעסק מ"ק שטור
לא נעשית בחשבות. אלו
לאפוקי מד' אליעזר
דמתיר על חולדת במקום
אב. ואשכחן דברי ר'
אליעזר בברייתא בסוף
אמר לו אבול חלב וז'
סו. אפר ר' קטיבא שאלמי
את ר' אליעזר תשובה
מלאכות הריבה שבתות
הרבה מ"ק מלאכה אחת
בהלכה אחר סור. חייב על חייב
כל אחת ואחת או חייב
אחת על כולן. אסר לי
חייב על כל אחת ואחת
סמ"ק ותוס'. ואמר החלמוד
כמי מטיה ולדי מלאכות
אופט ליה דולדי מלאכות
במלאכות דמין. דא ר'
שמינך דא אמר לא נאפרי
כל השוירין האלו אלא
לפענייתן. שביקא דקלפין
הבוציא יין וז' טו. משכחת
לדא דר' שמינך.

